VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 143v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

uter agentibus necessaria. Duas q̃q; uac
cas pingues ⁊ quatuor arietes occidi fe
cit ⁊ paratis epulis omnibus uicinis suis
amicisq; amicis. Et adiurauit raguel
tobiam ut duas ebdomadas moraret
apud eum. de omnibus aut q̃ posside
bat raguel. dimidia parte dedit tobie.
Et fecit hanc scripturam ut pars dimidia
que sup erat post obitum eorum tobie domi
no deueniret. Tunc uocauit ad se tobi
as angelum. que quide hominem estimabat.
dixitq; ei. azarias fr̃. peto ut auscultes
uerba mea. Si me ipm̃ tradam t̃ seruum.
non ero conligatus prudentie tue. tam̃
obsecro te ut assumas t̃ animalia siue
seruiua. ⁊ uadas ad gabelum i rages
ciuitatem medorum. reddasq; ei cyrogra
phum suum ⁊ recipias ab eo pecuniam. ⁊
roges eum uenire ad nupcias meas. Scis
enim ipe qm̃ numerauit dies pat̃ ms̃
⁊ si tardauero una die plus conistabit
anima eius. Et certe uides qm̃ raguel co
iurauit me. amis adiuramentum sperne
non possum. tuae raphael assumens quor
ex seruis raguelis ⁊ duos camelos i rages
ciuitate medorum profectus ⁊ inuenies gabelum
dedit ei cyrographum suum ⁊ recepit oes
pecuniam. Indicauitq; ei de tobia filio
tobie omnia que gesta sunt. Fecitq; eum
secum uenire ad nupcias. Cumq; ingressus
esset domum raguelis. inuenit tobiam discum
bentem ⁊ exiliens osculari sunt se inuicem.
Et fleuit gabelus. benedixitq; dm̃ ⁊ dixit.
Benedicat te dns ds israel. quia filius es u
ri optimi ⁊ iusti ⁊ timentis dm̃ ⁊ eleemo
sinas facientis. ⁊ dicatur benedictio sup
uxorem tuam ⁊ sup parentes uros. ⁊ ui
deant filios uros ⁊ filios filiorum uorum
usq; i tam̃ ⁊ quartam generationem. ⁊ sit
semen uum benedictum a deo israel. q̃ regnat
i secla seclorum. Cumq; omnes dixissent am̃.
accesserunt ad conuiuium. Sed ⁊ cum timore
dni nupciarum conuiuium exercebant. Cum

XX

um moras faceret tobias causa nupciarum.
sollicitus erat pater eius tobias dicens.
Putas quare moratur filius ms̃. aut quare
detentus est ibi. Putas ne gabelus mor
tuus est ⁊ nemo illi reddidit pecuniam.
Cepit autem contristari nimis ipse ⁊ anna
uxor eius cum eo. ⁊ ceperunt ambo simul
flere. eo qd die statuto minime reuterent
filius eorum. ad eos. Flebat g̃ mat̃ eius uireme
dialibus lacrimis. atq; dicebat. Heu me fi
li mi. ut quid te misimus peregrinari lume
oculorum nrorum. baculum senectutis nre. so
lacium uite nre. spe posteritatis nre. dia
simul in te uno habentes. te no debuimus
dimittere a nobis. Cui dicebat tobias.
Tace. ⁊ noli turbari. Sanus est filius nr̃.
sanus fidelis est uir ille cum quo misimus
eum. Illa autem nullo m̃o consolari poterat.
sed cotidie exiliens circumspiciebat ⁊ cir
cuibat uias omnes p quas spes remeandi
uidebatur. ut procul uideret eum si fieri
posset uenientem. At u raguel dicebat ad ge
nerum suum. Mane hic. ⁊ ego mittam nuntium
salutis de te. ad tobiam patrem tuum. Cui
tobias ait. Ego noui quia pater ms̃ ⁊ ma
ter mea modo dies computant ⁊ cruciatur
spe eorum i ipsis. Cumq; ubis multis rogaret
raguel tobiam. ⁊ ille eum nulla ratione
uellet audire. tradidit eis saram ⁊ dimi
diam partem omnis substantie sue i pus
⁊ puellis. i pecudibus i camelis. ⁊ i uac
cis. ⁊ pecunia multa. ⁊ saluum atq; gau
dentem dimisit eum a se dicens. Angelus
dm̃ sec̃s sit in itinere uro. pducatq; uos in
colomes. ⁊ inueniatis omnia recte circa pa
rentes uros. ⁊ uideant oculi mei filios
uros prius quam moriar. Et apphendentes
parentes filiam suam osculati sunt eam
⁊ dimiserunt ire. monentes eam honora
re socros. diligere maritum. regere fami
liam. gubernare domum. ⁊ se ipam irrep
hensibilem exhibere. Cumq; reuterentur
puenerunt ad charran. que est i medio in

XXI